

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoCsp/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123206828
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123206828.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Sopkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a Mgr. Ivany Šlesarovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v D. E., F. G. D. XX/XX, adresa pre doručovanie: D. B. XXX, XXX XX H. v konaní o zaplatenie 4.982,04 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 13Csp/35/2023-100 zo dňa 12. februára 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v záhlaví identifikovaným rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 4.982,04 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.090,67 eur od 13.07.2022 do zaplatenia aj na náhradu trov konania. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení svojho rozsudku konštatoval skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z výsledkov dokazovania. Dňa 17.02.2018 mala byť medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaným uzavretá zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému splátkový úver č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa banka zaviazala poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky vo výške 5.000,- eur za dohodnutú ročnú pevnú úrokovú sadzbu 8,9 %. Žalovaný mal úver hradiť v 96 mesačných splátkach po 77,67 eur k 15. dňu v mesiaci, počnúc 15.04.2018 a končiac 15.03.2026. V potvrdení o uzavretí zmluvy bola uvedená RPMN 10,95 % a celková čiastka spojená s úverom 7.454,21 eur. Žalovaný na úver zaplatil 2.312,99 eur, a to nasledovne: 15.04.2018 - 77,67 eur, 15.05.2018 - 77,67 eur, 15.06.2018-77,67 eur, 15.07.2018 - 77,67 eur, 15.08.2018 - 77,67 eur, 15.09.2018 - 77,67 eur, 15.10.2018 - 77,67 eur, 15.11.2018-77,67 eur, 15.12.2018-77,67 eur, 15.01.2019-77,67 eur, 15.02.2019-77,67 eur, 15.03.2019 77,67 eur, 16.04.2019 - 77,67 eur, 15.05.2019 - 64,10 eur, 16.05.2019 - 13,57 eur, 15.06.2019 - 77,67 eur, 15.07.2019-77,67 eur, 15.08.2019 - 77,67 eur, 15.09.2019 - 77,67 eur, 16.10.2019 - 77,67 eur, 15.11.2019 77,67 eur, 17.12.2019 - 77,67 eur, 15.01.2020 - 73,83 eur, 18.01.2020 - 3,84 eur, 15.02.2020 - 77,67 eur, - 77,67 eur, 22.04.2020 - 3,84 eur, 15.05.2020 - 3,84 eur, 15.06.2020 - 3,84 eur, 15.07.2020 - 3,84 eur, 15.08.2020 - 3,84 eur, 15.09.2020 - 1,61 eur, 16.09.2020 - 2,23 eur, 15.10.2020 - 3,84 eur, 15.11.2020 3,84 eur, 15.12.2020 - 3,84 eur, 15.01.2021 - 82,87 eur, 16.02.2021 - 82,87 eur, 16.03.2021 - 82,87 eur, - 0,86 eur, 21.04.2021 - 82,01 eur, 15.05.2021 - 82,87 eur. Dňa 13.12.2022 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom uzavretá zmluva o

postúpení pohľadávok č. 0845/2022/CE, pričom postúpenou pohľadávkou bola aj pohľadávka banky voči žalovanému, čo vyplýva z predloženej časti prílohy k tejto zmluve. Žalovaný po postúpení pohľadávky už žiadnu úhradu nevykonal.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 9, § 565, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., § 497, § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 09.06.2013 a konštatoval, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola konkrétne uzavretá zmluva o bezúčelovom spotrebiteľskom úvere. Zákon pre takúto zmluvu ustanovuje podstatné náležitosti, a preto súd prvej inštancie skúmal, či dotknutá zmluva tieto náležitosti obsahuje. Čo sa týka procesu uzatvárania zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, k tomuto žalobca uviedol, že žalovaný prostredníctvom návrhu na uzavretie zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len "návrh") navrhol, právnemu predchodcovi žalobcu, prostredníctvom služby Internetbanking, uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere, na základe ktorej mal žalovaný čerpať úver. Právny predchodca žalobcu dňa 17.02.2018 akceptoval listom s názvom Potvrdenie o uzavretí zmluvy o povolenom prečerpaní (ďalej len "potvrdenie") návrh žalovaného, v znení akom mu bol doručený. Na základe uvedených právnych skutočností mala byť podľa žalobcu medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zmysle ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v celkovej výške 5.000,00 eur s fixnou úrokovou sadzbou 8,90 % p.a. v deň uzatvorenia Zmluvy a výškou splátky 77,67 eur v počte splátok 96 od 15.04.2018 do 15.03.2026. Súd prvej inštancie konštatoval, že napriek výzve zo strany žalobcu nebol predložený návrh žalovaného na uzavretie zmluvy o úvere. Žalobca uzavretie zmluvy o úvere preukazuje len potvrdením o uzavretí zmluvy zo dňa 17.02.2018. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom žalobcu, že písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé, nakoľko ide o znenie § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V tomto smere je však potrebné upriamiť pozornosť aj na § 44 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého odseku 1 zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť; mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh a rovnako aj na § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Listinná podoba podpísaná vlastnoručným podpisom konajúceho pri zmluvách na diaľku nie je nevyhnutná, avšak súd je toho názoru, že prejav vôle ktorejkoľvek zmluvnej strany, aj vykonaný prostriedkami diaľkovej komunikácie je potrebné súdu preukázať. Toto však žalobca v prejednávanej príhode opomenul. Napriek výzve súdu nepredložil žiadny dôkaz o tom, aký návrh na uzavretie zmluvy o úvere a či vôbec, akou formou žalovaný voči právnemu predchodcovi žalobcu vykonal, aby súd mohol posúdiť, či došlo k splneniu podmienok podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Z úradnej činnosti súdu je známe, že banky považujú za prijatie návrhu klienta aj prijatie s určitými zmenami v podstatných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere (napr. výška úveru, splatnosť úveru, výška splátky a pod.), čo však Občiansky zákonník jednoznačne definuje vo svojom § 44 ods. 2 ako odmietnutie návrhu a zároveň tento úkon definuje ako nový návrh zmluvy, ktorý však musí byť druhou zmluvnou stranou prijatý. Súd poukázal aj na znenie § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila; písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou. Zo strany žalobcu ani nebolo tvrdené, že by došlo k písomnému prijatiu takéhoto prípadného nového návrhu veriteľa. Je tiež nutné uviesť, že súd nespochybňuje, že žalovaný úver čerpal a že ho splácal v splátkach, stanovených v potvrdení veriteľa. Týmto úkonom síce bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, ale len konkludentne, nie v písomnej forme. Ako vyplýva z predloženého potvrdenia o uzatvorení zmluvy, toto zahŕňa iba základné podmienky úveru, pričom ostatné práva a povinnosti sú dohodnuté v zmluve.

Vychádzajúc z uvedeného, bol porušený § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý vyžaduje povinnú písomnú formu zmluvy a jej nedodržanie je podľa § 11 ods. 1 písm. a) tohto zákona sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Podmienku zachovania písomnej formy zmluvy je povinný preukázať žalobca, ktorý z tejto skutočnosti vyvodzuje priaznivé dôsledky pre seba, pretože tým preukazuje svoj nárok na dohodnuté úroky, poplatky, či iné plnenia. Nakoľko dôkazné bremeno žalobca v tomto smere neunesol, súd konštatuje, že úver poskytnutý žalovanému považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak žalobca poukazuje na skutočnosť, že žalovaný uzavretie zmluvy nerozporuje, súd k tomu dodáva, že ani súd nerozporuje uzavretie zmluvy o úvere medzi právny predchodcom a žalovaným, avšak konštatuje, že písomná forma tohto úkonu nebola súdu preukázaná. V tomto smere súd poukazuje na to, že je povinný poskytnúť spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane ochranu aj vtedy, ak sa jej spotrebiteľ nedovoláva. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že zmluva o úvere (tak, ako jej obsah vyplýva z potvrdenia o uzatvorení zmluvy) obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru. V zmysle zmluvy bol žalovaný povinný úver hraďiť v 96 mesačných splátkach po 77,67 eur, čo predstavuje sumu 7.456,32 eur, a nie sumu 7.454,21 eur, ako je to uvedené v zmluve. Z hľadiska dodržania základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. možno takto stanovené obsahové náležitosti považovať za dodržané iba v prípade úplného uvedenia všetkých údajov v správnej hodnote, teda nie v prípade uvedenia akéhokoľvek z údajov v zmluve v hodnote nesprávnej. Veriteľ nemá možnosť v zmluve uvádzať akékoľvek údaje o celkovej čiastke a celkových nákladoch, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale iba také, ktoré zodpovedajú celkovej sume všetkých úrokov, poplatkov a iných záväzkov, ktoré spotrebiteľ musí veriteľovi zaplatiť. RPMN, celkové náklady a celková čiastka sú pritom hlavnými ukazovateľmi pre každého spotrebiteľa, ktorý žiada o poskytnutie finančných prostriedkov, pretože tieto najlepšie preukazujú koľko ho bude požičanie peňazí skutočne stáť. V súdnej veci potom existuje aj ďalší dôvod, pre ktorý je úver bezúročný a bez poplatkov, a to podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. pre rozpor zmluvy s § 9 ods. 2 písm. k) zákona (klamlivý údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť). Súd prvej inštancie vzhľadom na uvedené ustálil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi iba sumu poskytnutého úveru vo výške 5.000,- eur. Nakoľko právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, súd prvej inštancie sa zaoberal aj oprávnenosťou veriteľa vykonať predmetný úkon. Možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je upravená v § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že plnenie v splátkach, vrátane podmienky, že nedodržaním splatnosti jednotlivých splátok môže veriteľ vyvolať mimoriadnu splatnosť celej pohľadávky, musí byť dojednané priamo v zmluve a nepostačuje len odkaz na veriteľom vopred jednostranne pripravené a dlžníkmi nepodpísané VOP. Bez preukázania existencie takejto dohody obsiahnutej priamo v zmluve veriteľ právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka nemá. Platné dojednanie o možnosti predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a nie uvedené len vo VOP, či POP, ktoré nie sú ani podpísané dlžníkom. Žalobca v tomto smere nepreukázal uzatvorenie dohody ako náležitosti zmluvy o úvere, ktoré by bolo priamo premietnuté v zmluve. Ani akceptácia návrhu v potvrdení o uzavretí zmluvy neobsahuje dojednanie možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bankou a pokiaľ je v potvrdení o uzavretí zmluvy uvedené, že "všetky údaje uvedené v Základných podmienkach zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia zmluvy a ich zmeny sa riadia POP a VOP", tak z obsahu potvrdenia nie je dostatočne zrozumiteľné a určité, čo uvedené skratky znamenajú. Je síce pravda, že možnosť zosplatnenia úveru je upravená v bode 8.1. Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou 01.01.2017, avšak žalobca súdu nepreukázal záväznosť uvedených obchodných podmienok pre daný úverový vzťah. Uvedený právny názor prezentoval aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozsudku zo dňa 26.10.2023, č.k. 27CoCsp/28/2023. Súd vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že zmluvnými stranami predmetnej zmluvy nebolo individuálne dohodnuté právo postupcu ako veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, a preto konštatuje, že nedošlo k platnému zosplatneniu celého dlhu žalovaného postupcom ako pôvodným veriteľom. Nakoľko žalobca predloženými listinnými dôkazmi nepreukázal platné a účinné zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s jeho § 565, neboli splnené osobitné podmienky podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch pre platné postúpenie pohľadávky. Ustanovenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch upravuje, že veriteľ môže práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere previesť na tretiu osobu, len ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s

ňou spojenými a sú kumulatívne splnené obe podmienky presne špecifikované pod písmenami a) a b) tohto zákonného ustanovenia, čo v prejednávanej príhode splnené nebolo. Právny predchodca žalobcu tak postúpil žalobcovi celú pohľadávku z úveru bez toho, aby úver bol už v čase postúpenia v celom rozsahu splatný, a preto je postúpenie pohľadávky neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, teda žalobca nie je veriteľom žalovaného. Z tohto dôvodu súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 OSP a konštatoval, že úspešnou sporovou stranou sa stal žalovaný, nakoľko žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný v konaní pasívny, nevykonával žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v konaní nevznikli. Podľa uznesenia č. 15 občianskoprávneho kolégia NS SR z 09.10.2018, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov OSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

4. Proti tomuto rozsudku žalobca podal včas odvolanie, v ktorom namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ ah/ CSP. Uviedol, že sa nestotožňuje so záverom súdu, podľa ktorého zo strany žalobcu nebol predložený návrh na uzatvorenie zmluvy, z ktorého dôvodu nie je možné posúdiť, či akceptácia návrhu neobsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, ktoré sa považujú za nový návrh. Postupca potvrdením prijal návrh žalovaného na uzavretie zmluvy, a preto je vylúčené, že by absentoval prejav vôle žalovaného ako spotrebiteľa, smerujúci k uzavretiu úverovej zmluvy v zmysle § 43 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Platným prijatím návrhu žalovaného postupcom došlo k uzavretiu zmluvy, ktorej písomnou formou je predložené potvrdenie. Poukázal na to, že pri dojednávaní finančných služieb na diaľku je možné využiť moderné technológie, ako je internet, ktorý spôsob je v dnešnej dobe štandardný. Z tohto dôvodu nemožno od strán pri kontraktácii požadovať vyhotovenie zmluvy v listinnej forme s vlastnoručným podpisom, ktorý zákon ani nevyžaduje. Žalovaný prostredníctvom návrhu na uzavretie zmluvy o splátkovom úvere navrhol postupcovi prostredníctvom služby internetbanking uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere, na základe ktorej mal čerpať úver. Postupca dňa 17.02.2018 akceptoval listom s názvom Potvrdenie o uzavretí zmluvy návrh žalovaného v takom znení, v akom mu bol doručený, na základe čoho došlo k riadnemu písomnému uzavretiu zmluvy. Na základe týchto skutočností bola medzi žalovaným a postupcom uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej bol žalovanému poskytnutý úver 5.000 eur s úrokovou sadzbou 8,90 %, výškou splátky 77,67 eur, v počte splátok 96, od 15.04.2018 do 15.03.2026. K uzatvoreniu zmluvy došlo prostredníctvom služby internetbanking, klient, žalovaný, podpísal návrh elektronicky, bezpečnostným predmetom (GRID kartou, SMS kľúčom alebo elektronickým osobným kľúčom) a to priamo cez kanál internetbankingu alebo prostredníctvom nahrávaných čítacích hlások. Z tohto dôvodu nie je na potvrdení podpis žalovaného. Vzhľadom na to žalobca nedisponuje zmluvou o splátkovom úvere v takom vyhotovení, že by podpisy zmluvných strán boli zachytené na jednej listine, čo ale nie je zákonnou podmienkou platného uzatvorenia zmluvy v písomnej forme. Súdu predložil potvrdenie, na základe ktorého listinné preukázal uzatvorenie zmluvy v písomnej forme. Zachovanie písomnej formy nebolo v konaní spornou otázkou. Žalobca v konaní tvrdil, že zmluva uzatvorená bola, o Čom predložil Prijatie návrhu na uzavretie zmluvy a platobnú históriu, ktorá potvrdzuje čerpanie finančných prostriedkov žalovaným. Žalovaný nenamietal uzatvorenie zmluvy, v konaní bol pasívny, a preto nie je zrejmé, z akého dôvodu súd vyhodnotil skutkovú otázku platného uzatvorenia zmluvy za spornú, táto skutková otázka predstavuje nesporné skutkové tvrdenie vzhľadom na § 151 ods. 1 CSP. Ďalej sa nestotožnil s názorom súdu ohľadne neunesenia dôkazného bremena žalobcu vo vzťahu k dohode veriteľa a dlžníka o možnosti úver predčasne zosplatiť, v dôsledku čoho nebola splnená podmienka na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Poukázal na Potvrdenie o uzatvorení zmluvy, podľa ktorého všetky údaje uvedené v základných podmienkach zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia zmluvy a ich zmeny sa riadia zmluvou, POP a VOP. Na účely zmluvy sa pod VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., ktoré podľa čl. 1.1 VOP tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Pod POP sa rozumejú Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s, ktoré predstavujú neoddeliteľnú súčasť zmluvy (čl 1.1 POP). Z uvedeného vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj VOP a POP, s ktorými mal žalovaný možnosť oboznámiť sa. Poukázal na článok 8. 1 POP a § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, z ktorých vyplýva právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky a požadovať splatenie pohľadávky v prípade omeškania dlžníka so splácaním pohľadávky o viac ako 3 mesiace. Žiadna norma spotrebiteľského práva Slovenskej republiky alebo Európskej únie nevyžaduje, aby spotrebiteľská zmluva bola vyhotovená ako jediný dokument. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešove sp.zn. 15Co/110/2015 zo dňa 22.07.2015 a sp.zn. 17CoCsp/25/2022 zo dňa 13.10.2022. Pre úplnosť poukázal na to, že ustanovenia Obchodného

zákonníka sa na spotrebiteľský vzťah v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka použijú prednostne, teda v takom prípade, ak je rovnaká záležitosť upravená v Obchodnom zákonníku aj v Občianskom zákonníku, ale rozdielne. Normy obchodného práva sú v prípade spotrebiteľských zmlúv použiteľné vtedy, ak neodporujú úprave, ktorá tu z povahy veci má prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Poukázal na § 506 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac ako dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, ako sa súd vysporiadal so skutočnosťou, že veriteľovi patrí právo na odstúpenie od úverovej zmluvy priamo zo zákona, konkrétne z § 506 Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie mal subsumovať skutkový stav aj pod § 506 Obchodného zákonníka a ak by tak urobil, nemohol by dospieť k záveru o nesplatnosti úveru ku dňu postúpenia a k záveru o neplatnom postúpení pohľadávky. Z obsahovej stránky Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je zrejmé, že cieľom právneho predchodcu žalobcu bolo ukončenie zmluvného vzťahu so žalovaným z dôvodu neplnenia dohodnutých splátok riadne a/čas, kedy od žalovaného požadoval jednorazové splatenie celého dlhu pre omeškanie s plnením splátok po dobu troch a viac mesiacov. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/196/2009 zo dňa 22.09.2010. V konaní uviedol všetky skutkové tvrdenia a predložil také listinné dôkazy, na základe ktorých je možné určiť, z akého titulu si voči žalovanému nárok uplatňuje, ale tieto jeho skutkové tvrdenia nemusia presne definovať, ktoré zákonné ustanovenie bolo v danom prípade použité a o ktoré zákonné ustanovenie žalobca svoj žalobný nárok opiera. Súd prvej inštancie v tomto prípade rozhodoval o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových okolností, umožňujúcich posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, ako je žalobcom navrhované. Napokon namietal záver súdu o tom, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedený údaj o celkovej Čiastke spojenej s úverom podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V súlade s uzavretou zmluvou, VOP a POP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, predstavujú celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom sumu 7454,21 eur, teda sumu, ktorá je uvedená v Potvrdení o uzatvorení zmluvy ako celkové náklady žalovaného spojené s úverom. V tomto smere poukázal na čl. 5. 18. POP, podľa ktorých posledná splátka je vo výške zostatku pohľadávky banky. Žalovaný mal teda zaplatiť 95 mesačných splátok po 77,67 eur a 96. splátku vo výške 75,56 eur. Určenie výšky poslednej splátky jasne a zreteľne vyplýva z POP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, a teda celková čiastka úveru je uvedená v správnej výške. Žalovaný nemohol byť v dôsledku tohto uvedeného do omylu v otázke výšky svojich záväzkov a súd prvej inštancie svojím rozhodnutím neprimerane prísne sankcionuje veriteľa za situácie, kedy zmluva spĺňa zákonom vyžadované náležitosti. Za primerané by sa nemalo považovať, ak pre neuvedenie niektorých náležitostí, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, sa bude v súlade s vnútroštátnou úpravou uplatňovať sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo bude vyvolávať voči veriteľovi závažné následky (rozhodnutie Súdneho dvora EU C 42-15 zo dňa 09.11.2016). Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp.zn. 12CoCsp/42/2021 zo dňa 07.07.2022, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3CoCsp/65/2021 zo dňa 06.07.2022, Krajského súdu v Nitre sp.zn. 12CoCsp/22/2022 zo dňa 31.05.2022, Krajského súdu Trenčín sp.zn. 6CoCsp/56/2021 zo dňa 31.01.2022. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a prizná mu nárok na náhradu trov konania alebo aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

7. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

8. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Žalobca deklaroval vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP).

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

14. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

15. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

16. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd v prvom rade z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou, ktorá sa týka procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

17. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté závery vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť, ani také aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

18. Vychádzajúc zo skutkového stavu, zisteného súdom prvej inštancie, odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie správne právny vzťah medzi pôvodným veriteľom, Slovensko sporiteľňou, a.s., založený zmluvou 17.02.2018, vyhodnotil právne ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorý vzťah je ale potrebné posudzovať ako spotrebiteľský vzťah podľa § 52 a našej Občianskeho zákonníka.

19.1. Ďalej súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a musí spĺňať podmienky v tomto zákone uvedené. Súd prvej inštancie v tomto kontexte správne vyhodnotil -s poukazom na dôkazné prostriedky predložené v prvoinštančnom konaní stranami-, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme.

19.2. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

19.3. Podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, d'alekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

19.4. V súdnej veci nebolo sporné, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere na diaľku, prostriedkami elektronickej komunikácie, avšak súd prvej inštancie na základe výsledkov dokazovania uzavrel, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal uzavretie tejto zmluvy v písomnej forme.

19.5. Súd prvej inštancie sa v ods. 25 odôvodnenia napadnutého rozsudku správne stotožnil s názorom žalobcu, že listinná podoba návrhu a akceptácie zmluvy s vlastnoručným podpisom konajúceho pri zmluvách uzatváraných na diaľku nie je nevyhnutná a správne konštatoval, že podpisy konajúcich osôb nemusia byť na tej istej listine, avšak vzhľadom na to, že žalobca súdu prvej inštancie (a napokon ani v odvolacom konaní) nepredložil návrh žalovaného na uzavretie zmluvy, adresovaný pôvodnému veriteľovi, ale len písomné potvrdenie prijatie návrhu žalovaného pôvodným veriteľom zo dňa 17.02.2018, jeho záveru o nedostatku písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, niet čo vytknúť.

19.6. Vo všeobecnosti možno akceptovať návrh zmluvy aj konkludentne, teda konaním (ako je to bežné napríklad pri kúpe tovaru jeho zaplatením), avšak v prípade spotrebiteľského úveru ustanovenie § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.).

19.7. Ak má vzniknúť zmluva písomnou formou, je na to potrebný písomný návrh a jeho písomná akceptácia, pričom pokiaľ nejde o nehnuteľnosti, nemusí byť návrh a akceptácia na jednej listine (§ 43c ods. 2 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V danom prípade žalobca nepreukázal všetky konkrétne zmluvné podmienky, obsiahnuté v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalovaného. V tomto smere je mylný názor odvolateľa, že preukázanie naplnenia požiadavky písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je z jeho strany realizované predložením Potvrdenia o uzavretí zmluvy zo dňa 17.02.2018, vystaveným pôvodným veriteľom, pretože táto listina z hľadiska jej obsahu predstavuje len písomnú akceptáciu návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy s vymedzením niektorých dojednaných podmienok. Z textu samotného potvrdenia pritom vyplýva, že zahŕňa iba základné podmienky úveru, pričom ostatné práva a povinnosti sú dohodnuté v zmluve, pričom písomnú zmluvu, resp. písomný návrh žalovaného na uzavretie zmluvy, ktorý bol akceptovaný veriteľom predmetným potvrdením (a na ktorý samotné potvrdenie hneď v úvodnej vete odkazuje), žalobca v konaní neprodukoval. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že medzi žalobcom a žalovaným nevznikla písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere.

19.8. Odvolacia námietka žalobcu ohľadne nesprávnych skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k nedostatku písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretom medzi pôvodným veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, tak nie je dôvodná.

19.9. K odvolacej námietke, že skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne o.i. zachovania písomnej formy uzavretia zmluvy o úvere neboli protistranou popreté a v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP ich bolo potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia, ktoré nie je potrebné preukázať ďalšími listinnými, prípadne inými dôkazmi, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie otázku dodržania písomnej formy zmluvy o úvere vyhodnocoval i vo vzťahu k tomu, či žalobcovi svedčí aktívna hmotnoprávna legitímácia. Aktívna vecná legitímácia patrí medzi základné procesné podmienky a jej posudzovanie nesúvisí s ust. § 151 ods. 1 CSP ohľadne skutkových tvrdení strany, ktoré má protistrana výslovne poprieť, resp. súd považovať za sporné, či nesporné. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existenciou tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009).

20.1. V súvislosti s aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v konaní bol následne rozhodujúci záver súdu prvej inštancie, že žalobca - s poukazom na zistený nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere - v konaní nepreukázal existenciu dojednania pôvodného veriteľa a žalovaného ako dlžníka o možnosti predčasne zosplatiť veriteľom poskytnutý úver. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne uzavrel, že žalobca v konaní nepreukázal uzatvorenie dohody o možnosti veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky.

20.2. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie o tom, že platné dojednanie o možnosti predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru musí byť súčasťou zmluvy, a nepostačuje jeho uvedenie v obchodných podmienkach, pretože i podľa záverov Najvyššieho súdu SR ako vyššej súdnej autority (čl. 2 ods. 2 CSP), ak strany uzatvorili zmluvu, ktorej podstatné náležitosti sú v listine podpísanej obidvomi stranami určené výslovným odkazom na samostatnú listinu, ktorá nebola podpísaná, nespôsobuje to bez ďalšieho neplatnosť tejto zmluvy za podmienky, že ich prejav vôle bol dostatočne určitý a zmluvný konsenzus pokrýva aj tieto dojednania. Stačí, že zmluvné strany ju vyhlásia za súčasť zmluvy v podpísanom texte vlastnej zmluvy (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. ICdo/104/2022 zo dňa 30.01.2024).

20.3. V súdnej veci je však podstatné, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by žalovaným nepodpísané Produktové obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., ktorého čl. 8.1 sa vo vzťahu k dojednanému oprávneniu veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, žalobca dovoľáva, boli súčasťou zmluvy o úvere zo dňa 17.02.2018. Z listiny Potvrdenia o uzatvorení zmluvy zo dňa 17.02.2018, ktorá je podľa obsahu akceptáciou návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy, a ktorú jedinou ako doklad o obsahu zmluvy o úvere žalobca v konaní predložil, totiž nevyplýva, že by neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX boli žalobcom predložené Produktové obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s.. Uvedené nemožno dovodiť z textu potvrdenia, ktorý o.i. bez ďalšieho hovorí len o tom, že „Všetky údaje uvedené v základných podmienkach zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia zmluvy a ich zmeny sa riadia zmluvou, POP a VOP.“

20.4. Pokiaľ sa žalobca domáha aplikácie ust. § 506 Obchodného zákonníka na súdenu vec, podľa ktorého ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, a to s poukazom na fakt, že medzi jeho právnym predchodcom, pôvodným veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo k uzavretiu zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, a teda právo veriteľa na predčasné zosplatenie úveru pre neplnenie povinností zo strany dlžníka veriteľovi vyplýva priamo zo zákona, odvolací súd uvádza, že spotrebiteľská zmluva nie je samostatný typ zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú jej náležitosti. Právna úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch. Zmluva o úvere ako zmluvný typ je síce upravená v Obchodnom zákonníku, čo však nevyklučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny

vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie správne na vec aplikoval ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka o tom, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené, ktoré je pre žalovaného ako spotrebiteľa j v tomto prípade nepochybne výhodnejšie a lepšie zabezpečuje jeho ochranu ako ust. § 506 Obchodného zákonníka.

21. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, dohoda medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným o možnosti predčasného splatenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka nebola v konaní preukázaná. Zároveň, keďže úver nebol platne zosplatený, k postúpeniu pohľadávky došlo v čase, keď celá pohľadávka splatná ešte nebola, a preto postúpenie pohľadávky bolo vykonané v rozpore s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Z tohto dôvodu, pokiaľ súd prvej inštancie zamietol žalobu s odôvodnením, že postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca nie je veriteľom žalovaného a žalobu je potrebné pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zamietnuť, rozhodol vecne správne.

22. S poukazom na zásadu hospodárnosti sa odvolací súd už nezaoberal odvolacími námietkami týkajúcimi sa záverov súdu prvej inštancie ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 2 písm. a/, b/ v spojení s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré boli pre rozhodnutie v danej veci nadbytočné.

23. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne odôvodnil.

24. Na základe týchto skutočností, vzhľadom na to, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutkové alebo právne okolnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie Čo do veci samej v jeho prospech, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

25.1. Odvolací súd rozhodol i o trovách odvolacieho konania.

25.2. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25.3. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25.4. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

25.5. Odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu a ktorému by patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalovaný si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a žiadne trovy odvolacieho konania mu preukázateľne ani nevznikli.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)
  - dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)
  - dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
  - dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
  - v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
  - dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).